

„Nagybőjtben ismét járjuk be a megtérés útját” – XVI. Benedek pápa tanítása a szerdai általános kihallgatáson

Nagy szeretettel és örömmel fogadták a VI. Pál teremben összegyűlt zarándokok XVI. Benedek pápát február 13-án, szerdán az általános kihallgatás alkalmából. A terem zsúfolásig megtöltő, több mint 8000 hívő számára a Szentatya Hamvazószerdán az előttünk álló nagyböjti időszakról tanított Jézus példáján keresztül, aki nyilvános működésének megkezdése előtt 40 napra visszavonult a sivatagba. A negyvenes szám a Szentírásban többször is szerepel – kezdte tanítását a pápa. Izrael népe negyven éven keresztül vándorolt a sivatagban arra felkészülve, hogy Isten népévé váljon. Illés próféta negyven napon át gyalogolt, hogy a felérjen a Hóreb-hegyére, Jézus is negyven napra vonult el a sivatagba nyilvános működésének megkezdése előtt, amelynek során le kellett küzdenie az ördög kísértését.

A sivatag elsősorban a csend, a szegénység helyszíne, ahol az ember javak nélkül találja magát és létének alapvető kérdései merülnek fel benne. Arra kap buzdítást, hogy a legfontosabb dolgokra figyeljen, ezért könnyebbé válik számára az Istennel való találkozás is. A sivatag azonban a halál helyszíne is, ahol a víz hiánya miatt élet sincsen, továbbá a magány helye, ahol az ember még erősebben megérzi a kísértést. Jézust a pusztában arra kísérti a sátán, hogy hagyjon fel az Atya által neki szánt étellel, helyette kövessen könnyebben járható utakat. Jézus azonban szembeszáll a sátán kísértéseivel, vállára veszi szenvedéseinket, hogy győzzön a rossz felett és megnyissa nekünk az Istenhez vezető utat, a megtérés ösvényét.

Jézus megkísértésének példája mindannyiunkat arra hív, hogy elmélkedjünk és keressünk választ a következő alapvetően fontos kérdésre: Mi is számít igazán fontosnak az életben? A sátán első alkalommal arra buzdítja Jézust, hogy változtassa a követ kenyérré, amelyre Jézus azt válaszolja, hogy nemcsak kenyérrel él az ember. Az igazságra és az Isten iránti szomjúhozásra adott válasz nélkül az embert nem lehet üdvösségre vezetni. A második alkalommal a sátán a hatalom útját kínálja fel Jézusnak. Az Úr azonban tudja, hogy nem ez Isten útja, vagyis nem a világi hatalom üdvözíti az embert, hanem a kereszt, az alázat és a szeretet ereje. Végül, harmadik alkalommal a gonosz lélek azt kérte Jézustól, hogy a jeruzsálemi templom párkányáról vesse le magát és kérje Istent, hogy mentse meg őt. Jézus azonban kijelenti: Ne kísértsd Uradat, Istenedet! Jézus megkísértése arra irányul, hogy Istent saját érdekeink, sikerünk, dicsőségünk elérése érdekében „használjuk fel”. De vajon van-e helye Istennek az életben? Ő a valódi Úr, vagy én? – tette fel a kérdést Benedek pápa.

Válaszként elmondta, hogy Isten előtérbe helyezése minden keresztény számára egy olyan utat jelent, amelyet újból és újból végig kell járni. A nagyböjti időszak alatt hagyjuk, hogy Isten átváltoztasson minket és feledkezzünk meg arról, hogy egyedül mi vagyunk életünk irányítója. Ismerjük el, hogy teremtmények vagyunk, Istentől függünk és ezáltal elnyerjük a valódi életet. Manapság nem könnyű kereszténynek lenni – mondta a Szentatya. Viszont újítsuk meg ismét keresztény életünket és adjuk át a helyet a Istennek a szekularizált kultúra kísértéseinek sokaságában.

Számos próbát kell kiállnunk – hangsúlyozta Benedek pápa. Nem könnyű hűségesnek lenni a keresztény házassághoz, irgalmat gyakorolni a mindennapi életben, időt szentelni az imának és a belső elcsendesülésnek, szembeszegülni olyan választásokkal, amelyeket sokan nyilvánvalónak tartanak. Ilyen pl. az abortusz kérdése a nem kívánt terhesség esetében vagy az eutanázia súlyos betegség esetén... Annak kísértése, hogy hitünket háttérbe szorítjuk, mindig fennáll. A megtérés viszont az Istennek adott válasszá változik, amelyet életünk során többször meg kell erősítenünk – magyarázta a híveknek a Szentatya.

A kereszténység történetében számos példát láthatunk a megtérésre, amelyek ösztönzőleg hathatnak. Ilyen Szent Pál megtérése a damaszkuszi úton. Természetesen nagy megtérések korunkban is vannak, ami azt jelenti, hogy az Úr szüntelen kopogtat az ember szívének ajtaján. Pavel Florenskij orosz ortodox megtérésének története, aki teljesen vallástalan nevelésben részesült mégis felismerte, hogy „Nem lehet Isten nélkül élni”. Ez a felismerés olyannyira megváltoztatta életét, hogy a szerzetesi hivatást választotta.

Etty Hillesum holland zsidó származású lány, aki Auschwitz-ban halt meg. Az évszázad ezen szörnyű tragédiájában fedezte fel Istent és a hit által szeretetteljes személlyé válik belső békére lelve szívében.

Dorothy Day amerikai újságíró, anarchista, aki mindent a politika által kívánt megoldani a marxista elképzeléseket támogatva. Isten azonban elvezette őt az egyházhoz az ima által.

Nagyböjt ideje alatt, a Hit évében, újítsuk meg elkötelezettségünket a megtérés útján – buzdított a Szentatya. A megtérés azt jelenti, hogy nem saját sikereinkért, pozíciónkért élünk, hanem azért, hogy minden nap, minden dologban az Isten iránti hit, igazság és szeretet váljon a legfontosabbá számunkra.

XVI. Benedek pápa az általános kihallgatás alkalmával újabb Twitter üzenetet tett közzé kilenc nyelven, amelyben ezt olvassuk: „A nagyböjti időszakban, amelyet most kezdünk el, újítsuk meg a megtérésre irányuló elkötelezettségünket nagyobb helyet biztosítva Istennek”.

(hh)